

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΤΟ ΦΙΛΙ ΣΤΗΝ ΙΑΠΟΝΙΑ

Η Αμερικανικές κινηματογραφικές ταινίες παίζονται τακτικά και στην Ιαπωνία. Έδμημογγήθη, όμως, σχετικός κάποιος ζήτημα, το όποιον χροστείται στη διαφορά αντίληψων που υπάρχουν μεταξύ Ιαπώνων και Αμερικανών.

Οι Ιάπωνες νομίζουν, ότι η Αμερικανικές ταινίες το παράκων με τὰ φίλματα. Το φίλμα, εινε, βέβαια, γνωστότατον στην Ιαπωνία, το γαδί, όμως, αυτό ανταλλάσσεται έντελώς ιδιαίτέρας και δέν ευχαριστεί όταν γίνεται δημοσία ή όταν εμφανίζεται στο πανί του κινηματογράφου.

Πρέπει να σημειωθή ακόμα, ότι στην Ιαπωνία επικρατεί «κύμα σεμνοτυφίας» και δέν δέχονται οι γνήσιοι Ιάπωνες ούτε το άγνό καν φίλμα του αραβωνιασμένου πρωταγωνιστού του κινηματογράφου προς την υραβωνιαστική του.

Γι' αυτό εξαγέτεστησαν ειδική λογοκρισία επί των κινηματογραφικών ταινιών. Από τον καιρό που εξαγέτεστάθηκε η λογοκρισία αυτή έκοψε πλέον των 800 χιλιάδων μέτρων φιλμμάτων!

Η άδικη ως τόσο εινε, πού στις Αμερικανικές ταινίες παραφιλοτώνται τώρα τελευταία και δέν έχουν διόλου άδικο οι Ιάπωνες λογοκριτάι που κόβουν άλυτητα με την ψαλίδα τους.

ΣΑΤΥΡΙΚΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΣΤΟ ΜΑΡΤΗ

Πέντε φορές τή γνώμη σου σε μιά ημέρα αλλάζεις, και τότε χιόνια ντύνεσαι και τότε κλώνες βράζεις; μιά άφου εύκολογύριστο, σε ξέρουν όλοι, μίση, δέν βάζεις κάλλη βουλευτού, καίμενε στην Άθήνα!

Ζάκ

οει. Τά ρούχα μας ήταν κουρελλιασμένα και παλουτία δέν είχανε. Είμασθε σκεδόν γυμνοί. Στο δρόμο συναντήσαμε κάποιον ίθαγενή ο οποίος μας πληροφορήσε ότι μερικοί φίλοι μου από τας Ινδίας είχαν διασχίσει τὰ σύνορα κ' ερχόντουσαν προς αναζήτησή μου γιατί άνησυχούσαν πολύ για τήν τύχη μου. Φαντάζεσθε τή χαρά μας;

«Όσοσο δέν είχαμε ξεμερδεψει ακόμα με τούς Θεβητιανούς! Ο κυβερνήτης της επαρχίας στην οποία είχαμε φτάσει δέν ήθελε να μās αφήσει να μπούμε στας Ινδίας από τό μόνο πέρασμα που ήταν εύκολο εκείνη την εποχή, μά επέμενε να πάρουμε ένα δρόμο ο οποίος απαιτούσε δεκαπέντε μέρες πορεία άπάνω στα χιόνια και στους πάγους. Έναντιημένοι καθώς είμαστε από τὰ βασανιστήρια και τās στερήσεις ήταν άδύνατο να κάνουμε αυτό τό δρόμο. Ο κυβερνήτης τό ήθερε αυτό, μά ήθελε έτσι να μās ξεμερδεψή χωρίς να έχη εϋθύνες. Τότε κ' ήμεις άποφασίσαμε να κάνουμε τὰ πάντα για να σοδούμε.

«Συγκεντρώσαμε όσες δυνάμεις μās έμεναν ακόμα και με τις πέτρες ριχτήκαμε έναντιον της συνοδείας μας. Πράγμα άπίστευτο! Οι Θεβητιανοί τσίβαλαν άμυσσο, σιά ποδια και άρχισαν να μās παρακολουθούν εξ άποστάσεως, φωνάζοντάς μας ότι τα κεφάλια μας ήταν χαμένα, άν δέν μās συνάδευαν ως τό τέλος!

«Τέλος ύστερ' από χιλίες, δυό δυσκολίες, άφου άπαλλαχτήκαμε οριστικώς από τήν όληρη συνοδεία μας, και χωρίς στίς ένέργειες των φίλων μας κατορθώσαμε να φτάσουμε στις Ινδίες από τον πιο σίντομο δρόμο. Αυτή τή φορά είχαμε σασή πιά οριστικώς και τὰ βάσανα μας είχαν τελειώσει.

«Αν ή άποστολή μου δέν έφερε τ' άποτελέσματα που έπεδίωκα, άν δέν κατορθούσα να διασχίσω τό πυκνό μυστηγό μου περιβάλλει τήν Λάσσα, τήν ιερά πόλη του Θεβέτ, έδειξα τουλάχιστον τό δρόμο που κείνους που στο μέλλον θα κατορθώσουν άσφαλώς να εισχωρήσουν» ο' αυτές τις χώρες και να τις μνήσουν στον Ευρωπαϊκό πολιτισμό...»

ΑΙΤ' ΟΣΑ ΔΙΑΒΑΖΩ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΩΝ

Ποιός ήταν πιο χρήσιμος στην Κοινωνία; Πώς συμπεριλάθηκαν δυό μαλλωμένες κυρίες. Ο Φίλιππος της Ορλεάνης και ο Ιεροκήρυξ. Οταν ο ποιηνη κοιμάται... Η απαγόρευσις τού αρχιεπισκόπου.

Ο ιησουίτης ιεροκήρυξ Χαρρουί έλεγε κάποτε, θέλοντας να περάξη τον συγχρονό του διάσημο ιεροκήρυκα Μπουρνταλόν:

— Πέρασ που ο Μπουρνταλόν έπλεξε στην Ρουέννη για να ηρηθέη τον λίγο του Θεού, τό τι έγινε δέν περιγράφεται: οι έρωτές άφιναν τις δουλειές τους, γιά να τρέξουν να τον άκούσουν, οι έμποροι τὰ καταστήματά τους, οι δικηγόροι τους πελάτες τους, οι γιατροί τους άρρώστους τους. Μόλις όμως έπλεγα έγω και τον άντικατέστησα, έφρόντισα να... γυρίσουν όλοι αυτοί στις δουλειές τους! Ωστε, ποιός από τούς δυό μας εινε πιο χρήσιμος στην κοινωνία, σάς παρακαλώ; Αυτός, ή έγω;

Ο περίφημος ιεροκήρυξ Μπρινταίν ειχε πάει κάποτε στην Ψέεφρη για να κηρύξη. Ψέ θέμα τής ομιλίας του έδιόλεξε τήν «συγγνωμη».

Έμίλησε δέ με τόση ευλωτία, και μετεχειρίσθη, ως φαίνεται, τόσο πειστικά επιχειρήματα, ώστε μία γυναίκα ή σύζυγος του νομάρχου, ή οποία παρευρίσκειτο μεταξύ των άκουσθηριών σε μιά στιγμή ένθουσιασμού σηκώθηκε από τή θέση της και έτρεξε με όρημ σε μάν άλλη κυρία με τήν οποίαν ήταν τσαζομένη από έτών, και τήν άγκάλιασε.

Τήν εποχή τής Αντιβασιλείας στη Γαλλία, κάποιος κληρικός ο οποίος δέν εχόνευσ τον αντιβασιλέα Φίλιππο της Ορλεάνης για τις αρετικές ιδέες του, ειχε τήν τόλμη να άπαγγείλη από του άμβωνος μιάς εκκλησίας τής Ρουέννης τρεμερόν φιλιπικό έναντιον του.

Ο αντιβασιλεύς, όταν τό πληροφορήθη αυτό, ηρέκσθη να πη τὰ έξη: χαρακτηριστικά λόγια:

— Τι έχει με μένα αυτός ο χοριστιανός;... Δέν άνήκω καν στην έννοια του!...

Ο διάσημος ιεροκήρυξ τής εποχής του Λουδοβίκου 13ου, άββάς Άντρέ, μά μέρα που εχόνευτε τον λόγο του Θεού στην Μητρόπολη του Παρισίου, παρετήρησεν ότι τήν στιγμή εκείνη ο μητροπολίτης κ. ντε Πιερερίξ ειχε... άποκοιμηθή. Χωρίς να τὰ χείρι τις τε δύο, ο άββάς Άντρέ έφωνασε από τον άμβωνα στον κανδηανάφη τής εκκλησίας:

— Κλείσε τις πόρτες... Ο ποιηνη κοιμάται, τὰ προβατα μοσερά να φύγουν και τότε σε ποικόν θα κηρύξω τον λόγον του Θεού!...

Τα λόγια αυτά του ιεροκήρυκος έπροκάλεσαν ένα τέτοιο πανδαιμόνιο, που ο μητροπολίτης πετάχθηκε τρομαγμένος από τον ύπνο του.

ΠΡΟΣΕΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλούνται οι κ. κ. Διευθυνταί του επί τής οδού Πανεπιστημίου Ζυθεσιμιοτορος «Πανελλήνιον» όπως διέλθουσι εκ του Λογιστηρίου μας προς διακανονισμόν γραμματίου των λήξαντος την 27ην Φεβρουαρίου.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Ένα δασύμαλλο πρόβατο της Αυστραλίας από το γράχομα του οποίου κατασκευάζονται τα περιφύρα ύφάσματα Σεβεντιές τὰ οποία εινε τής μόδας σήμερα σε όλη τήν Ευρώπη.